

অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ চমু ৰেঙণি

কলকাৰখানা, শিল্প-উদ্যোগত কাম কৰা অসহায় আৰু অভাৱগ্ৰস্ত শ্ৰমিকসকলৰ ওপৰত নিয়োগকৰ্তাসকলে চলোৱা শোষণ আৰু নিপীড়নৰ প্ৰতিবাদ আৰু প্ৰতিৰোধৰ ঘটনা কিছুমানৰ পৰাই পৃথিৱীত এদিন শ্ৰম সংঘৰ জন্ম হয়। অসমৰ বেলিকাও শ্ৰম সংগঠনৰ আন্দোলনৰ বুৰঞ্জীৰ পাত লুটিয়ালে এই সত্যকে দেখা যায়।

শ্ৰমিকসকলে ঐক্যবদ্ধ হৈ নিয়োগকৰ্তাৰ শোষণ, নিপীড়ন আৰু খেয়াল খুচিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ কৰাৰ বা নিজৰ দাবী উত্থাপন কৰাৰ আইনগত অধিকাৰ প্ৰথম অৱস্থাত পৃথিৱীৰ কোনো ঠাইতে লাভ কৰা নাছিল। ক'ৰবাত তেনে প্ৰতিবাদ উঠিলেও সেয়া শ্ৰমিকৰ অপৰাধ বুলিহে ধৰা হৈছিল।

শ্ৰমিকক শ্ৰম সংঘ গঠনৰ অধিকাৰ ১৯২১ চনত আন্তৰ্জাতিক শ্ৰম সন্থাই স্বীকৃতি দিয়ে আৰু তাৰ পিচত ১৯২৬ চনত ভাৰতৰ 'শ্ৰম সংঘ আইন' গৃহীত হয় আৰু তাৰে পৰা ভাৰতীয় শ্ৰমিকে আইনগত ভাৱে সংঘবদ্ধ হোৱাৰ অধিকাৰ লাভ কৰে যদিও বহু বছৰলৈ এই আইন উল্লিখিত শ্ৰমিকৰ অধিকাৰসমূহ কাকতৰ পাততে সীমাবদ্ধ আছিল। অসমৰ চাহ বাগিচাৰ শ্ৰমিকসকলৰ মাজত প্ৰকৃত অৰ্থত আইনগত সংগঠন ১৯৩৯ চনতহে আৰম্ভ হয়, যদিও এই শ্ৰম সংঘবোৰ অকালতে মৃত্যুৰ মুখত পৰে। ইয়াৰ পূৰ্বে অৱশ্যে সমূহীয়া প্ৰতিবাদ তথা প্ৰতিৰোধৰ উত্তেজনামূলক ভালেমান ধৰ্মঘট, ঘেৰাও আদিৰ দৰে বিক্ষিপ্ত ঘটনা ঘটিছিল; কিছুমান হিংসাত্মকো। নিয়োগকৰ্তাৰ নিপীড়নৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ যন্ত্ৰণা ভুগি বহুতো চাহ মজদুৰে আনকি বাগিচা এৰি পলাই যাবলৈ বাধ্য হৈছিল। এনেকৈ পলাই যাওঁতে বহুতৰে ৰোগ-ব্যাদি আদিত মৃত্যু হৈছিল। নিৰস্ত্ৰ শ্ৰমিকৰ ওপৰত সশস্ত্ৰ বাহিনীৰ অত্যাচাৰত নিঃসহায় শ্ৰমিক শ্ৰেণী বন্দুকৰ গুলীৰ চিকাৰ হোৱাৰ দৰে বহুতো লোমহৰ্ষক তথা নিকৰুণ ঘটনাও ঘটি যায়। একেধাৰে ক'বলৈ গ'লে চাহ মজদুৰৰ তেতিয়াৰ অৱস্থা ক্ৰীতদাসতকৈ হীন আছিল বুলিলেও

বঢ়াই কোৱা নহয়।

ভাৰতবৰ্ষই স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ আগে আগে ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ দ্বাৰা অসমৰ চাহ বাগিচাসমূহত আৰম্ভ কৰা শ্ৰমিক সংগঠনেই কালক্ৰমত অসমৰ তথা ভাৰতৰ এক সৰ্ববৃহৎ শ্ৰম সংগঠনৰূপে গঢ় লৈ উঠে। চাহ বাগিচাৰ মজদুৰৰ মাজৰ এই ঐতিহাসিক আন্দোলনৰ বিষয়ে থূলমূল বিৱৰণ দাঙি ধৰা হ'ল।

গান্ধীবাদী আদৰ্শেৰে সৰ্বভাৰতীয় ভিত্তিত এটা গণতান্ত্ৰিক ট্ৰেড যুনিয়ন প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ উদ্দেশ্যে গুলজাৰিলাল নন্দ, খণ্ডুভাই দেশাই প্ৰমুখ্যে নেতৃবৃন্দৰ আহ্বানক্ৰমে হিন্দুস্থান মজদুৰ সেৱক সংঘৰ ফালৰ পৰা ১৯৪৭ চনৰ ৩ আৰু ৪ মে' তাৰিখে দিল্লীত ট্ৰেড যুনিয়নৰ প্ৰতিনিধিসকলৰ এখন সন্মিলনৰ আয়োজন কৰা হয়। স্বৰ্গীয় বল্লভভাই পেটেলে এই সন্মিলনত সভাপতিত্ব কৰে। অসমৰ বিজয় চন্দ্ৰ ভাগৱতী আৰু ৰবীন কাকতীয়ে এই সন্মিলনত যোগদান কৰিছিল। উক্ত সন্মিলনৰ সিদ্ধান্তক্ৰমে ৪ মে' তাৰিখে ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। সেইবছৰৰ শেহৰ ফালেই কামাখ্যা প্ৰসাদ ত্ৰিপাঠী আৰু ৰবীন কাকতীক যথাক্ৰমে সভাপতি আৰু সাধাৰণ সম্পাদক স্বৰূপে লৈ ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ পতাকাৰ তলত অসমৰ উদ্যোগসমূহৰ শ্ৰমিকসকলক সংগঠিত কৰাৰ কাম আৰম্ভ কৰা হয়।

চাহ উদ্যোগৰ মজদুৰসকলৰ কাৰণে কিছুদিনৰ ভিতৰতে ৰাজ্যখনত কেইবাটাও চাহ মজদুৰ সংঘ গঠিত হৈ উঠে। এই চাহ মজদুৰ সংঘবোৰৰ যোগেদি ৰাইজৰ সেৱাৰ কাৰণে জীৱন আগবঢ়োৱা এচাম কৰ্মীৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু ত্যাগৰ ফলস্বৰূপে প্ৰায় এশ বছৰ জুৰি শোষিত, নিপীড়িত, অৱহেলিত চাহ মজদুৰসকলৰ আৰ্থিক, সামাজিক, ৰাজনৈতিক, সাংস্কৃতিক আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে এটা বিপ্লৱৰ সূচনা হয় আৰু ধীৰে ধীৰে চাহ মজদুৰ সমাজ প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়িবলৈ ধৰে।

সময় যোৱাৰ লগে লগে অসম শাখা ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছে এই বুলি বিবেচনা কৰে যে চাহ মজদুৰ সংঘৰ যোগেদি আন্দোলন আৰু শক্তিশালী কৰি গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে আৰু লগতে ৰাষ্ট্ৰীয় স্বাৰ্থৰ বহল অৰ্থত চাহ মজদুৰসকলক সু-সংগঠিত কৰাৰ উদ্দেশ্য একোটা বিশেষ ভৌগোলিক

প্ৰাপ্তত বহুতবোৰ চাহ মজদুৰ সংঘৰ ঠাইত একেটা মাথোন চাহ মজদুৰ সংঘৰহে প্ৰয়োজন। এই মৰ্মে ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছে এখন আঁচনি প্ৰস্তুত কৰে আৰু এই আঁচনি অনুযায়ী ১৯৫৮ চনৰ ৯ আগষ্ট তাৰিখে বৰডুবিত বহা অসম শাখা ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ সাধাৰণ পৰিষদৰ সদস্যসকল আৰু জিলা চাৰ্কোৰল চাহ মজদুৰ সংঘসমূহৰ কাৰ্যনিৰ্বাহক সমিতিৰ সদস্যসকলৰ অভিবৰ্তনে অসম উপত্যাকাত থকা ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ অন্তৰ্ভুক্ত চাহ মজদুৰ সংঘসমূহ একেলগ কৰি এটা কেন্দ্ৰীভূত সংঘ পতাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে। এই সিদ্ধান্ত ক্ৰমেই গঠন কৰা হ'ল 'অসম চাহ মজদুৰ সংঘ'। উল্লেখযোগ্য যে অসম চাহ মজদুৰ সংঘ প্ৰতিষ্ঠা কৰা কাৰ্য ভাৰতীয় ট্ৰেড যুনিয়নৰ ইতিহাসত ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ এটা অতুলনীয় কৃতিত্ব। এই কাৰ্যৰ কাৰণে অসম শাখা ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ তেতিয়াৰ সম্পাদক শ্ৰমিকপ্ৰাণ স্বৰ্গীয় মহেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মাৰ অৱদান চিৰস্মৰণীয়। প্ৰকৃততে এই কেন্দ্ৰীকৰণ আঁচনিৰ তেখেতেই জন্মদাতা আছিল।

অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ সাংগঠনিক গাঁথনি আৰু কৰ্মপদ্ধতি সংঘৰ দ্বাৰা গৃহীত সংবিধানত নিৰূপিত কৰা আছে। সংঘৰ উদ্দেশ্যসমূহো সংবিধানত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা আছে। উদ্দেশ্যসমূহৰ ভিতৰত :—

ন্যায়সংগত আৰু সাংবিধানিক উপায়েৰে সভ্য-সভ্যাসকলৰ ব্যক্তিগত আৰু সামূহিক স্বার্থৰ সংৰক্ষণ আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মসংস্থাপনৰ অৱস্থা, দা-দৰমহা, সা-সুবিধা ইত্যাদিৰ উন্নতি সাধন কৰা;

তেওঁলোকৰ মাজত সহযোগ, সমন্বয়, সম্প্ৰীতি আৰু যোগাযোগ বঢ়োৱা;

তেওঁলোকৰ অভাৱ অভিযোগ দূৰীকৰণ আৰু দাবীদাৰা আদায়ৰ চেষ্টা কৰা;

তেওঁলোকৰ মাজত থকা বৰ্ণ-বৈষম্য, সাম্প্ৰদায়িক বৈষম্য, শ্ৰেণীগত বৈষম্য, স্বজনতোষণ ইত্যাদি বিলাক দূৰ কৰা;

আইনগত বিচাৰ, চালিচী, আপোচ চেষ্টা, দ্বি-দলীয় বা ত্ৰি-দলীয় আলোচনা ইত্যাদিত সংঘ বা সভ্যসকলৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰা;

মীমাংসাৰ চেষ্টা বিফল হ'লে দাবী আদায় বা অভাৱ-অভিযোগ আদিৰ

মোচনৰ অৰ্থে সমবেত শক্তি প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা ধৰ্মঘট কিম্বা ব্যক্তিগত বা সমবেত সত্যাগ্ৰহ আদি কৰা;

সভ্যসকলৰ মাজত আৰু নিয়োগকৰ্তাৰ লগত বুজাবুজি আৰু সন্ধাৰ বঢ়োৱা;

চাকৰিত থকা কালছোৱাত তেওঁলোকৰ বেতন, বোনাছ, লাভাংশ, কমিচন, কামৰ সময়, ভৱিষ্য-নিধি, পেঞ্চন, বাসস্থান, চিকিৎসা সাহায্য, চাকৰিৰ নিৰাপত্তা আদিৰ ক্ষেত্ৰত স্থিতি আৰু মৰ্যাদাৰ উন্নতি সাধন কৰা আৰু অৱসৰ গ্ৰহণ, কৰ্মচ্যুতি, বৰ্খাস্ত, মৃত্যুৰ ক্ষেত্ৰত সাহায্য দিওৱাৰ চেষ্টা তথা কৰ্মচ্যুতি আৰু বৰ্খাস্তৰ ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত নিৰাপত্তা প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কৰা;

শিক্ষা, আকস্মিক বিপদ, মৃত্যু, ৰোগ-ব্যাদি ইত্যাদিৰ কাৰণে সামাজিক নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা কৰা আৰু সাহায্য দিয়া;

বিধান সভা বা সংসদৰ যোগে সভ্যসকলৰ নিৰাপত্তা, উন্নয়ন ইত্যাদিৰ বিষয়ে আইন প্ৰণয়নৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা;

সভ্যসকলৰ কাৰণে উদ্যোগৰ লাভৰ ন্যায্য অংশ আদায় কৰা, পৰিচালনাত ন্যায্য অংশ দিওৱা আৰু ন্যায্য অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক অধিকাৰ আদায় কৰা;

এখন শোষণহীন, গণতান্ত্ৰিক, কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ কামত সভ্যসকলৰ সমবেত শক্তি প্ৰয়োগ কৰা;

সামাজিক ন্যায় প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণে অবিৰাম চেষ্টা চলোৱা;

সংঘই উদ্দেশ্যসমূহ সাধনৰ ক্ষেত্ৰত সদায় গণতান্ত্ৰিক আৰু অহিংসা উপায় অৱলম্বন কৰিব ইত্যাদি।

অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ সংবিধানৰ নিৰ্দেশাৱলী অনুযায়ী সংঘৰ সাংগঠনিক গাঁথনি তিনিভাগত বিভাজিত :- নিৰ্বাচিত প্ৰতিনিধিৰে বাগিচা প্ৰাথমিক সংঘ, শাখা সংঘ আৰু কেন্দ্ৰীয় সংঘ গঠন কৰা হয়। সংঘৰ বৰ্তমানে অসম উপত্যকা জুৰি ২২ টা শাখা সংঘ আছে। এই শাখাসমূহ : ডিব্ৰুগড়, পানীতোলা, ডুমডুমা, মাৰ্ঘেৰিটা, টিংৰাই, নাহৰকটীয়া, মৰাণ, নাজিৰা, সোণাৰি, যোৰহাট, গোলাঘাট, বোকাখাট, নগাঁও, কামৰূপ, গোৱালপাৰা, মঙ্গলদৈ, বৰচলা, তেজপুৰ, বিশ্বনাথ, হেলেম, তিতাবৰ আৰু উত্তৰ

লখিমপুৰ। কেন্দ্ৰীয় সংঘৰ লগতে প্ৰত্যেক শাখা সংঘৰ নিজা মাটিত নিজা স্থায়ী কাৰ্যালয় ভৱন আছে। কেন্দ্ৰীয় সংঘৰ কাৰ্যালয় ডিব্ৰুগড়ত। কেন্দ্ৰীয় তথা শাখা সংঘৰ দৈনন্দিন কামকাজ অৰ্হতাসম্পন্ন নিয়োজিত দুশৰো অধিক বিভাগীয় কৰ্মচাৰীয়ে সম্পাদন কৰে।

একেষাৰে ক'বলৈ হ'লে অসম উপত্যকাৰ ৭৮৬খন বৰ্তমান প্ৰায় ৯০০ ৰো অধিক চাহ বাগিচাৰ প্ৰত্যেকখনতে অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ সংবিধানসন্মত ভাৱে গঠিত প্ৰাথমিক সংঘ আছে আৰু সভ্য সংখ্যা বৰ্তমানে প্ৰায় ৪ লাখ ৫০ হেজাৰৰ কম নহ'ব। সভ্য সংখ্যাৰ সংখ্যাগৰিষ্ঠতাৰ কাৰণে অসম চাহ মজদুৰ সংঘ ভাৰতৰ অন্যতম সৰ্ববৃহৎ শ্ৰম সংঘ। সংঘৰ সভ্যৰ সংখ্যা আৰু কাৰ্যাৱলীৰ কাৰণে অসম চাহ মজদুৰ সংঘই পৃথিৱীৰ বিভিন্ন শ্ৰম মহাসংঘৰ অন্তৰ্ভুক্তি লাভ কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰত I.U.F.; I.F.B.W.W., B.W.I.। এই মহাসংঘসমূহত অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ প্ৰতিনিধি আছে। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশত অনুষ্ঠিত হোৱা মহাসংঘ সমূহৰ সন্মিলন, অধ্যয়ন চক্ৰ, আলোচনা চক্ৰত অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ প্ৰতিনিধিয়ে যোগদান কৰি আহিছে।

অসম চাহ মজদুৰ সংঘই চাহ শিল্পত শান্তিপূৰ্ণ পৰিৱেশ অটুট ৰখাত যত্নবান হৈ গান্ধীবাদী নীতি-আদৰ্শেৰে চাহ শ্ৰমিকসকলৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ কল্যাণৰ হকে শ্ৰম আন্দোলনৰ নেতৃত্ব দি আহিছে। এই সংঘই চাহ শ্ৰমিকসকলৰ অৰ্থনৈতিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক, শৈক্ষিক, ৰাজনৈতিক আদি বিভিন্ন দিশৰ উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত সমন্বয়-সম্প্ৰীতি, ঐক্য-সংহতি গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত অসম চাহ মজদুৰ সংঘই এক উল্লেখনীয় ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। তদুপৰি ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ অন্তৰ্ভুক্ত শ্ৰম সংগঠন হোৱা হেতুকে অসম চাহ মজদুৰ সংঘই অসমৰ চাহ শ্ৰমিকসকলক ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাই সুঁতিৰ সৈতে মিলি যোৱাত উল্লেখনীয় অৱদান আগবঢ়াইছে।

অসম চাহ মজদুৰ সংঘই আদিৰে পৰা চাহ মজদুৰ সমাজত এটা শৈক্ষিক বাতাবৰণ তথা জাগৰণ সৃষ্টি কৰাৰ লগতে চাহ মজদুৰ তথা তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী, পৰিয়ালবৰ্গৰ মাজত শিক্ষা বিস্তাৰৰ বিষয়টো

গুৰুত্বসহকাৰে লৈ এই উদ্দেশ্যে যাৱতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি আহিছে।

অসমৰ ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰতো চাহ মজদুৰসকলে এক উল্লেখনীয় গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লৈ আহিছে। দেশৰ সংবিধানে দিয়া অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰি চাহ মজদুৰ সকলে মুক্তভাৱে নিজৰ প্ৰতিনিধি নিৰ্বাচনত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে নিজৰ প্ৰাৰ্থিত্বও আগবঢ়াই নিৰ্বাচিত প্ৰতিনিধিৰূপে অসম বিধান সভা, লোকসভাৰ সদস্য পদত অধিষ্ঠিত হৈছে। অসম তথা কেন্দ্ৰতো মন্ত্ৰিত্বৰ দায়িত্বও লৈছে। এই ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে আমাৰ সভাপতি শ্ৰীযুত পৰনসিং ঘাটোৱাৰ ডাঙৰীয়াৰ নাম উল্লেখ কৰিব লাগিব। চাহ মজদুৰসকলে পঞ্চায়ত নিৰ্বাচনত অংশ গ্ৰহণ তথা নিৰ্বাচিত প্ৰতিনিধিৰূপে দায়িত্ব গ্ৰহণো কৰিছে।

চাহ মজদুৰসকলৰ ন্যায্য অধিকাৰ সাব্যস্তকৰণ আৰু প্ৰাপ্যৰ ক্ষেত্ৰত অসম চাহ মজদুৰ সংঘ সদা সতৰ্ক থাকি চৰকাৰ তথা নিয়োগকৰ্তা পক্ষৰ ওচৰত অভাৱ অভিযোগ আৰু ন্যায্য দাবী দাঙি ধৰি শান্তিপূৰ্ণ আলোচনাৰ জৰিয়তে সিবিলাকৰ মীমাংসাৰ কাৰণে যত্নপৰ হৈ আহিছে। সেই মৰ্মে বাগিচা স্তৰকে ধৰি শাখা সংঘ স্তৰতো দ্বি-পাক্ষিক মীমাংসা চুক্তি কৰা হৈছে। অসম চাহ মজদুৰ সংঘই কেন্দ্ৰীয় স্তৰত উদ্যোগ ভিত্তিত বিভিন্ন বিষয়ৰ ওপৰত বৰ্তমানলৈকে সম্পাদন কৰা প্ৰায় ৭০ খনৰো অধিক দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি আছে। এই চুক্তিসমূহৰ সু-ফল অসম উপত্যকাৰ সকলো চাহ বাগিচাৰ সকলো চাহ মজদুৰে সমানেই ভোগ কৰিবলৈ পায়। তাৰে ভিতৰত বিশেষ কেইখনমান চুক্তিৰ বিষয়ে তলত উল্লেখ কৰা হ'ল :-

(১) ১৯৬২ চনৰ ২২ আৰু ২৩ মে' আৰু ১৯৬৩ চনৰ ১৫ জুন তাৰিখে বাগিচা শ্ৰমিকসকলৰ বাবে খৰি যোগান দিয়া আৰু খৰি দিব নোৱাৰিলে তাৰ বাবদ ইন্ধনৰ বিকল্প হিচাপে প্ৰতিটো পৰিয়াললৈ সপ্তাহত এবাৰকৈ ১০০ আউন্সকৈ কেৰাচিন তেল দিয়াৰ সম্পৰ্কত এক দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি স্বাক্ষৰিত হয়।

(২) ১৯৬৬ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে শ্ৰমিকৰ হাজিৰা বৃদ্ধি কৰি পাঁচ বছৰৰ কাৰণে এখনি দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি কৰা হয়।

(৩) শ্ৰমিকসকলক ৰেচন যোগান (খাদ্য সামগ্ৰী) দিব নোৱাৰিলে তাৰ বাবদ নগদ ধনৰ ক্ষতিপূৰণ দিবলৈ ১৯৬৭ চনৰ ১৬ মে'ত এক দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি কৰা হয়।

অতিৰিক্ত ১৫,০০০ শ্ৰমিক নিয়োগ আৰু আন বহুতো বিষয়ৰ ওপৰত দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি কৰা হয়।

(১২) ১৯৭০ চনৰ ৬ জুলাই তাৰিখে হোৱা দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি মতে পাততোলা বাবদ প্ৰত্যেক শ্ৰমিকে দৈনিক ১৫ পইচাকৈ অতিৰিক্ত বৃদ্ধি হাজিৰা পাব।

(১৩) ১৯৭০ চনৰ ৩০ ছেপ্টেম্বৰ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমৰ্মে অতিৰিক্ত হাজিৰাসহ মাঘ-বিহুৰ বন্ধ ঘোষণা কৰা হয়।

(১৪) ১৯৭০ চনৰ ১ অক্টোবৰ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমতে মাহেকীয়া দৰমহাভুক্ত শ্ৰমিকসকলে নতুন দৰমহা স্কেলৰ মতে হাজিৰা পাব। সেই মৰ্মে ২নং গ্ৰেডৰ শ্ৰমিকসকলে মুঠ ১২৬ টকাকৈ আৰু ৩নং গ্ৰেডৰ শ্ৰমিকসকলে ১১৫ টকাকৈ পায়।

(১৫) ১৯৭০ চনৰ ১ অক্টোবৰ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমতে শ্ৰমিকৰ দৈনিক মজুৰি সংশোধন কৰা হয়, উপ-কৰ্মচাৰীসকলৰ মাহিলি দৰমহা সংশোধন কৰা হয়, উৎসৱ-পাৰ্বন আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় বন্ধ দিনৰ চুক্তি কৰা হয়, উপ-কৰ্মচাৰীসকলক আকস্মিক ছুটী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

(১৬) ২০ মাৰ্চ, ১৯৭২ চনৰ চুক্তিমতে বৰষুণৰ বতৰত ব্যৱহাৰৰ কাৰণে ১৯৭২ চনৰ পৰা মহিলা শ্ৰমিকসকলে আৰু ১৯৭৩ চনৰ পৰা পুৰুষ শ্ৰমিকসকলে একে মানদণ্ডৰ ছাতি পাব।

(১৭) ১৯৭৩ চনৰ ১৬ নবেম্বৰত হোৱা চুক্তিমতে অসম উপত্যকা আৰু কাছাৰ জিলাৰ দৈনিক হাজিৰাত অন্তৰ্ভুক্ত শ্ৰমিকৰ প্ৰাপ্তবয়স্কসকলৰ ২০ পইচা আৰু ১৮ পইচাকৈ আৰু শিশু শ্ৰমিকসকলৰ ১০ পইচা আৰু ৯ পইচাকৈ হাজিৰা বৃদ্ধি পায়।

(১৮) ২১ মে', ১৯৬৫ চনত হোৱা চুক্তিমৰ্মে প্ৰত্যেক শ্ৰমিক পৰিয়ালকে মাহে ১৬ ঘনফুটকৈ [CFT] খৰি যোগান দিয়া হয়।

(১৯) ১২ মাৰ্চ ১৯৭৪ চনত হোৱা চুক্তিমতে কেৰাণী আৰু মেডিকেল ষ্টাফ আৰু কাৰিকৰী আৰু উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া দৰমহা পোৱা কৰ্মচাৰীসকলৰ দৰমহা স্কেল নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়।

(২০) ১৯৭৪ চনৰ ২ মে'ত হোৱা চুক্তিমতে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য

(৪) ১৯৬৭ চনৰ ২৯ জুন তাৰিখে হোৱা চুক্তি মতে পুৰুষ, মহিলা আৰু শিশু শ্ৰমিক সকলোৱে নতুন নিৰিখমতে প্ৰতি কেজি পাত তোলাৰ বাবদ অতিৰিক্ত ৯ পইচাকৈ পাব আৰু সেইমতে ১নং আৰু ২নং জ'নৰ পুৰুষ শ্ৰমিকসকলে ৫৮ পইচাকৈ, মহিলা শ্ৰমিকসকলে ৫৬ পইচাকৈ আৰু শিশু শ্ৰমিকে ২৪ পইচাকৈ দৈনিক ভাট্টা পাব। নগাঁও চাৰ্কোলাৰ পুৰুষ শ্ৰমিকসকলে ৩৭ পইচাকৈ, মহিলা শ্ৰমিকসকলে ৩৫ পইচাকৈ আৰু শিশু শ্ৰমিকসকলে ১৪ পইচাকৈ দৈনিক ভাট্টা পাব। আনহাতে ৩নং জ'নৰ পুৰুষ শ্ৰমিকসকলে ৪৩ পইচাকৈ, মহিলা শ্ৰমিকসকলে ৪১ পইচাকৈ আৰু শিশু শ্ৰমিকসকলে ১৭ পইচাকৈ দৈনিক ভাট্টা পাব।

(৫) ১৯৬৭ চনৰ ২৫ ছেপ্টেম্বৰ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমৰ্মে খাদ্য সামগ্ৰী যোগান নাটনি সম্পৰ্কত অতিৰিক্ত হাজিৰা দিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হয়।

(৬) ১৯৬৭ চনৰ ৮ নবেম্বৰ তাৰিখে ঠাণ্ডা দিনৰ কামৰ নিৰিখ সম্পৰ্কত হোৱা চুক্তিমৰ্মে একে পৰিমাণৰ হাজিৰা পৰিশোধ কৰি যোৱাৰ সিদ্ধান্ত কৰা হয়।

(৭) ১৯৬৮ চনৰ ১৯ ছেপ্টেম্বৰত হোৱা চুক্তিমৰ্মে হাজিৰাসহ ব'হাগ বিহু বন্ধৰ দিন ঘোষণা কৰা হয় আৰু প্ৰতি বছৰ ৩০ জানুৱাৰী দিনটো জাতীয় স্বহীদ দিৱস হিচাপে হাজিৰাসহ বন্ধৰ দিন ঘোষণা কৰা হয়। ২ অক্টোবৰৰ বন্ধৰ সলনি প্ৰতি বছৰে ৩০ জানুৱাৰী দিনটো বন্ধ দিবলৈ চুক্তিবদ্ধ হয়।

(৮) ১৯৬৮ চনৰ ১১ জুন তাৰিখে হোৱা চুক্তিমতে খেতি কৰিবৰ বাবে প্ৰতি বিঘা মাটিৰ কাৰণে হাজিৰাসহ ৩ দিনকৈ আৰু খেতি চপাবৰ বাবে ২ দিনকৈ ছুটী পাব। অৱশ্যে এই বন্ধ ১৫ দিনতকৈ বেছি হ'ব নোৱাৰিব।

(৯) ১৯৬৮ চনৰ ২৯ জুনত হোৱা চুক্তিমতে দৰমহা বোৰ্ডৰ সিদ্ধান্ত মতে বিশেষ কিছুমান কামৰ বাবে উপ-কৰ্মচাৰীলৈ পদোন্নতি কৰা হয়।

(১০) ১৯৬৮ চনৰ ২৯ জুনৰ চুক্তি অনুসৰি অসম উপত্যকাস্থিত সকলো চাহ বাগিচা এলেকাতে গ্ৰাহক সমবায় দোকান (Co-operative Consumers' Stores) দিয়াৰ সিদ্ধান্ত কৰা হয়।

(১১) ১৯৬৯ চনৰ ২৩ অক্টোবৰ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমতে দৈনিক হাজিৰা, দৈনিক ভাট্টা, ৰেচন, পাততোলা হাজিৰা, চাহপাত যোগান আৰু

মাহেকীয়া কৰ্মচাৰীৰ দৰমহা পুনৰ সংশোধন কৰা হয়।

(২১) ১৪ জুন, ১৯৭৪ চনত হোৱা চুক্তি অনুসৰি পাত তোলা বাবদ প্ৰত্যেক প্ৰাপ্তবয়স্ক আৰু শিশু শ্ৰমিক উভয়ে প্ৰতি কেজিত ১২ পইচাকৈ নতুন হাৰত হাজিৰা পাব।

(২২) ১২ ডিচেম্বৰ, ১৯৭৪ চনৰ চুক্তিমৰ্মে অসম আৰু বৰাক উপত্যকাৰ দৈনিক হাজিৰাভুক্ত শ্ৰমিকসকলে নিম্নলিখিত ধৰণেৰে বৰ্দ্ধিত হাজিৰা পাব। প্ৰাপ্তবয়স্ক শ্ৰমিকে ৩২ পইচা আৰু শিশু শ্ৰমিকে ১৬ পইচাকৈ পাব। এই ব্যৱস্থা ১৯৭৫ চনৰ ৫ জানুৱাৰী আৰু ১৯৭৪ চনৰ ৭ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা কাৰ্য্যকৰী হ'ব।

(২৩) ১৭ ডিচেম্বৰ, ১৯৭৪ চনৰ চুক্তিমৰ্মে জাৰৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ প্ৰত্যেক শ্ৰমিককে কস্বল (Blankets) যোগান দিয়া হয়।

(২৪) ১৯৭৫ চনৰ ৩ জানুৱাৰীত হোৱা চুক্তিমতে পূৰ্বে অনুমোদিত অনুসৰি কস্বল যোগান দিব। এই কস্বলৰ জোখ হ'ব এনেধৰণৰ : ১২৭ ছে.মি. বহল আৰু ২০৩ ছে.মি. দীঘল আৰু ওজন ৮০০ গ্ৰাম।

(২৫) ১৮ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৭৫ চনত শ্ৰমিকসকলক উন্নত মানৰ পানী কাপোৰ (Rain Coat) যোগান দিয়াৰ বিষয়ে চুক্তি কৰা হয়।

(২৬) ১০ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৭৭ চনত চাহ বাগিচাত দৈনিক হাজিৰাত কাম কৰা শ্ৰমিক, উপ-কৰ্মচাৰী আৰু আন মাহেকীয়া দৰমহাৰ শ্ৰমিকৰ মজুৰি সম্পৰ্কত এক চুক্তি স্বাক্ষৰিত হয়।

(২৭) ২৬ জুলাই, ১৯৭৭ চনত হোৱা চুক্তি অনুসৰি উপ-কৰ্মচাৰী আৰু আন মাহেকীয়া দৰমহা ভুক্ত শ্ৰমিকে এক সংশোধিত নিৰিখত দৰমহা লাভ কৰিব। সেইমতে ৩০০ একৰৰ ওপৰত থকা বাগিচাৰ ২নং গ্ৰেডৰ শ্ৰমিকসকলে ২৩৫.০০ টকাকৈ আৰু ৩নং গ্ৰেডৰ শ্ৰমিকসকলে ২১৭.০০ টকাকৈ দৰমহা পাব, লগতে ১৪% হিচাপে মৰগীয়া ভাট্টা পাব।

(২৮) ৯ অক্টোবৰ, ১৯৭৭ চনৰ দ্বি-পাক্ষিক চুক্তি অনুসৰি প্ৰত্যেক প্ৰাপ্তবয়স্ক আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে পাততোলাৰ বাবদ প্ৰতি কিলোগ্ৰামত ১৮ পইচাকৈ পাব।

(২৯) ১৯৭৮ চনৰ ২০ নবেম্বৰত হোৱা চুক্তিমতে প্ৰাপ্তবয়স্ক শ্ৰমিকৰ বাবে দৈনিক ৫০ পইচাকৈ আৰু শিশু শ্ৰমিকৰ বাবে ২৫ পইচাকৈ হাজিৰা

বৃদ্ধি হ'ব।

(৩০) ১৯৭৮ চনৰ ২০ নবেম্বৰত অসম আৰু কাছাৰ উপত্যকাৰ বাগিচাত অতিৰিক্ত ২৫,০০০ শ্ৰমিক নিয়োগৰ সম্পৰ্কত চুক্তি স্বাক্ষৰিত হয়।

(৩১) ১০ নবেম্বৰ, ১৯৭৯ চনত হোৱা চুক্তিমতে প্ৰত্যেক স্থায়ী শ্ৰমিক পৰিয়ালে ২২৮ ঘনফুট খৰি আৰু প্ৰতি মাহে পৰিয়ালে প্ৰতি ৬০০ গ্ৰামকৈ চাহপাত পাব। অৱশ্যে এজনীয়া পৰিয়ালৰ লোকৰ বাবে এই পৰিমাণ ৩০০ গ্ৰাম হ'ব।

(৩২) ২৪ জুলাই, ১৯৮০ চনত হোৱা চুক্তিমতে অসম উপত্যকাৰ বাগিচাৰ শ্ৰমিকসকলৰ কাৰণে দৈনিক হাজিৰা বৃদ্ধি কৰা হয়।

(৩৩) ২১ আগষ্ট, ১৯৮১ চনৰ চুক্তি অনুসৰি উপ-কৰ্মচাৰীসকলে সংশোধিত ব্যৱস্থা মতে দৰমহা পাব।

(৩৪) ১৯৮২ চনৰ ৪ জুলাইৰ চুক্তিমতে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু মাহেকীয়া দৰমহাভুক্ত শ্ৰমিকসকলৰ কাৰণে সংশোধিতভাৱে পুনৰ দৰমহা বৃদ্ধি কৰা হয়।

(৩৫) ১ আগষ্ট, ১৯৮৩ চনত অসম উপত্যকাৰ দৈনিক হাজিৰাত কাম কৰা শ্ৰমিকৰ হাজিৰা নিৰ্ধাৰণৰ ওপৰত এক চুক্তি স্বাক্ষৰিত হয়।

(৩৬) ১ আগষ্ট, ১৯৮৩ চনৰ দ্বি-পাক্ষিক চুক্তিমতে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া দৰমহা ভুক্ত শ্ৰমিকসকলে অতিৰিক্তভাৱে ০.৩% হাৰত V.D.A. পাব।

(৩৭) ১৮ নবেম্বৰ, ১৯৮৫ চনত হোৱা চুক্তিমতে, উপকৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া দৰমহাভুক্ত শ্ৰমিকসকলৰ দৰমহা পুনৰ সংশোধন কৰা হয়।

(৩৮) ১২ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৮৬ চনত হোৱা চুক্তিমতে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া দৰমহাভুক্ত দ্বিতীয় গ্ৰেডৰ উপকৰ্মচাৰীক ১নং গ্ৰেডলৈ নতুন পদোন্নতি কৰা হয়।

(৩৯) ২৯ নবেম্বৰ, ১৯৮৬ চনত হোৱা চুক্তিমতে অসম উপত্যকাৰ বাগিচাৰ দৈনিক হাজিৰাভুক্ত প্ৰাপ্তবয়স্ক আৰু অপ্ৰাপ্তবয়স্কসকলৰ দৈনিক হাজিৰা ক্ৰমে ৬৫ পইচা আৰু ৩৩ পইচাকৈ বৃদ্ধি কৰা হয়।

(৪০) ৬ মাৰ্চ, ১৯৮৭ চনৰ চুক্তি অনুসৰি বাগিচাৰ বাহিৰত বাস কৰা স্থায়ী শ্ৰমিকে ঘৰ ভাড়াৰ বাবদ প্ৰতি মাহে ১৫.০০ টকাকৈ পায়।

(৪১) ১১ মে', ১৯৮৮ চনত হোৱা চুক্তিমতে যিসকল স্থায়ী শ্ৰমিকে কোম্পানীয়ে দিয়া ঘৰ পোৱা নাই সেইসকলক প্ৰতিমাহে বিনামূলীয়াকৈ ১৫০ ঘনফুটকৈ (CFT) খৰি যোগান দিব।

(৪২) ১০ অক্টোবৰ, ১৯৮৮ চনত স্থায়ী বনুৱা আইন অনুসৰি অতিৰিক্ত ২৩,০০০ লোকক নিয়োগৰ সম্পৰ্কে চুক্তি কৰা হয়।

(৪৩) ১৬ মে', ১৯৮৯ তাৰিখে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু আন মাহেকীয়া দৰমহাভুক্ত শ্ৰমিকসকলৰ দৰমহা স্কেল পুনৰ সংশোধন কৰা হয়।

(৪৪) ২৩ মে', ১৯৮৯ তাৰিখে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া বেতনভোগী শ্ৰমিকসকলৰ দৰমহা পুনৰ সংশোধনৰ ওপৰত চুক্তি কৰা হয়।

(৪৫) ১৮ ডিচেম্বৰ, ১৯৯১ তাৰিখে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু আন আন মাহেকীয়া বেতনভোগী শ্ৰমিকসকলৰ নতুন দৰমহা স্কেল প্ৰৱৰ্তন কৰা হয়।

(৪৬) ১৮ ডিচেম্বৰ, ১৯৯১ চনত প্ৰথম ভ্ৰমণ বানচ চুক্তিত স্বাক্ষৰিত হয়। এই চুক্তিমতে বিবাহিত শ্ৰমিকসকলে ১০০.০০ টকা আৰু অবিবাহিত শ্ৰমিকসকলে ৫০.০০ টকাকৈ পাব।

(৪৭) ১০ জুন, ১৯৯২ তাৰিখে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু আন আন মাহেকীয়া বেতনভোগী শ্ৰমিকসকলক খৰিৰ বাবদ L.P.G. চিলিঙাৰ গেছৰ যোগান দিয়াৰ ওপৰত সন্মতিসূচক চুক্তি কৰা হয়।

(৪৮) ১০ জুন, ১৯৯২ চনত হোৱা চুক্তিমতে বাগিচাৰ বাহিৰত বাস কৰা স্থায়ী শ্ৰমিকসকলে ঘৰ ভাড়া বাবদ প্ৰতিমাহে ৩৫.০০ টকাকৈ লাভ কৰে।

(৪৯) ১০ জানুৱাৰী, ১৯৯৩ তাৰিখে হোৱা চুক্তিমতে ঠিকা পাত চিঙা হাৰ প্ৰতি কেজিত ২৭ পইচাকৈ পাব।

(৫০) ১০ জানুৱাৰী, ১৯৯৩ তাৰিখৰ আন এক চুক্তি মতে দৈনিক হাজিৰাভুক্ত শ্ৰমিকসকলৰ পৰ্যায়ক্ৰমে ২.৫০ টকা, ১.৭৫ টকা আৰু ১.৭৫ টকাকৈ হাজিৰা বৃদ্ধি কৰা হয়।

(৫১) ১০ জানুৱাৰী, ১৯৯৩ তাৰিখৰ চুক্তিমতে পাত চিঙা বতৰত যিসকল অস্থায়ী শ্ৰমিকে অতি কমেও ৩ মাহ কাম কৰে তেওঁলোকৰ বাবে ছাতি, চপ্পল, এপ্ৰন বিনামূলীয়াকৈ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

(৫২) ২৭ মাৰ্চ, ১৯৯৩ তাৰিখে পাত চিঙা নিৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণ দৈনিক ভাট্টাৰ

ওপৰত চুক্তি কৰা হয়।

(৫৩) ১৮ জুন, ১৯৯৪ তাৰিখে কোম্পানীৰ কোৱাৰ্টাৰ নোপোৱা স্থায়ী শ্ৰমিকসকলৰ খৰিৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি, দৈনিক ভাট্টা বৃদ্ধি, উপ-কৰ্মচাৰীৰ কোৱাৰ্টাৰলৈ পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ লগতে শ্ৰমিকসকললৈ আঠুৱা যোগান দিয়াৰ ওপৰত চুক্তি হয়।

(৫৪) ২৮ মাৰ্চ, ১৯৯৫ তাৰিখে উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া বেতনভোগী শ্ৰমিকৰ দৰমহাৰ পুনৰ সংশোধন কৰা হয়।

(৫৫) ৫ আগষ্ট, ১৯৯৫ চনত উপ-কৰ্মচাৰী আৰু অন্যান্য মাহেকীয়া বেতনভোগী শ্ৰমিকক প্ৰতিমাহে প্ৰতি পৰিয়ালক ৯৫০ গ্ৰামকৈ আৰু একক পৰিয়ালক ৪৭৫ গ্ৰামকৈ চাহপাত দিয়াৰ ওপৰত চুক্তি কৰা হয়।

(৫৬) ১৬ নবেম্বৰ, ১৯৯৫ তাৰিখে অস্থায়ী শ্ৰমিকসকলৰ বাবে দৈনিক ভাট্টা সহ বেমাৰী ছুটি দিবলৈ চুক্তি কৰা হয়।

(৫৭) ৬ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৯৬ তাৰিখে শ্ৰমিকৰ বাসস্থানত বিজুলী যোগান সম্পৰ্কে এক পাঁচ বছৰীয়া চুক্তি কৰা হয়।

(৫৮) ১২ জুন, ১৯৯৬ তাৰিখে শ্ৰমিকৰ দৈনিক হাজিৰা পৰ্যায়ক্ৰমে ৩.০০ টকা, ২.৫০ টকা বৃদ্ধিৰ এখনি চুক্তি স্বাক্ষৰিত হয়।

(৫৯) ১৬ জুন, ১৯৯৭ তাৰিখে শ্ৰমিকসকলৰ ভ্ৰমণ বানচ বৃদ্ধি কৰা হয়। সেই অনুসৰি বিবাহিত শ্ৰমিকে ১৯৯৬ চনৰ পৰা বছৰি ২৫০.০০ টকা আৰু অবিবাহিত শ্ৰমিকে ১২৫.০০ টকাকৈ পাব।

প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখ কৰা হৈছে যে দ্বি-পাক্ষিক আলোচনাত মতানৈক্য ঘটিলে বিশেষ ক্ষেত্ৰত শ্ৰমিকৰ স্বার্থ সুৰক্ষাৰ বাবে অসম চাহ মজদুৰ সংঘ আদালতৰো কাষ চাপি শ্ৰমিকৰ হৈ যুঁজ দি আহিছে।

চাহ শিল্পত ১৯৫৬ চনৰ আগতে চাহ শ্ৰমিকক বোনাচ দিয়াৰ কোনো নিয়মেই নাছিল। অৱশ্যে কিছুমান ডাঙৰ ডাঙৰ প্ৰতিষ্ঠানে চাহ কৰ্মচাৰীসকলক নিজ নিজ ইচ্ছা অনুযায়ী লাভৰ এটা অংশ বোনাচ হিচাপে দিছিল। ১৯৫৪ চনত যেতিয়া চাহ শিল্পত অভূতপূৰ্ব লাভ হয় তেতিয়া ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছে চাহ শিল্পৰ শ্ৰমিকক বোনাচ দিব লাগে বুলি এটা দাবী মালিকসকলৰ আগত দাঙি ধৰে। মালিক পক্ষই যদিও প্ৰথমে দাবীটো প্ৰত্যাখান কৰিছিল, চৰকাৰৰ

হস্তক্ষেপৰ ফলত ১৯৫৩-৫৪ চনৰ লাভৰ ওপৰত ১৯৫৬ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ ৮ তাৰিখে শ্ৰমিক আৰু মালিক পক্ষৰ এখন চুক্তি দিল্লীত স্বাক্ষৰিত হয়। ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ পক্ষৰ পৰা উত্তৰ ভাৰতৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে কামাখ্যা প্ৰসাদ ত্ৰিপাঠীয়ে (অসম শাখা ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছৰ তেতিয়াৰ সভাপতি) আৰু দক্ষিণ ভাৰতৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে শ্ৰী বি. কে. নায়াৰে চুক্তিখনত স্বাক্ষৰ কৰিছিল। এই চুক্তিখন আজিও দিল্লী চুক্তি (Delhi Agreement) নামে জনাজাত। এই চুক্তিৰ ফলত চাহ শিল্পৰ চাহ শ্ৰমিকে প্ৰথমবাৰৰ বাবে বোনাচ লাভ কৰে।